

[Erik B. Smith]

nomisk problem for de mennesker, det går ud over. Nu ligger lovforslaget her, og vi ved af erfaring – det så vi med samordningsfradraget for tjenestemænd – at begynder man at snakke om 9 år, om 3 år osv., bliver der utilfredshed, hvis ikke problemet bliver løst hurtigt, fordi de mennesker på kroner og øre kan se, hvad det er, de mister på et år. Vi støtter derfor meget det, som de Radikale har sagt, og vil gerne positivt gå ind i en overvejelse om en tidligere ikrafttræden.

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Som jeg sagde, er jeg naturligvis altid klar til at forhandle med de partier, der måtte ønske det. Jeg ser mig ikke på stående fod i stand til at indarbejde disse merudgifter i et finanslovsforslag, som skal vedtages om 14 dage, for et finansår, hvor Socialministeriets konto i forvejen er overskredet med et pænt stykke over 1 mia. kr., men forhandlingsmuligheden står da naturligvis åben.

Med hensyn til hr. Erik B. Smiths spekulationer om valgdatoen kunne jeg da anbefale ham at spørge statsministeren skriftligt eller mundtligt. Jeg er sikker på, at han vil få et lysende klart svar, og jeg vil da med interesse lytte til svaret, kan jeg sige.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 72:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Forældrebetaling for børns ophold i daginstitutioner).

Af Erik B. Smith (S) m.fl.

(Fremsat (omtrykt) 4/11 86).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Formålet med Socialdemokratiets forslag om ændring af bistanndslovens § 73 er ifølge bemærkningerne at bemyndige socialministeren til at fastsætte reglerne for forældrebetaling for børns ophold i daginstitutioner. Videre siges det, at reglerne bl.a. skal give kommunerne frihed til at yde økonomisk bistand til bestemte indkomstgrupper til nedsættelse af forældrebetalingen i modsætning til i dag, hvor dette kun kan ske i form af nogle generelle tilskud til alle indkomstgrupper.

Jeg er udmærket klar over, at mange kommuner ønsker at fastsætte forældrebetalingen sådan, at den i højere grad, end det er tilfældet efter de nugældende regler, kan fastsættes efter forældrenes indtægt. Efter de nugældende regler skal der betales fuld takst, dvs. 35 pct. af udgifterne, for indtægter over 135.000 kr.

I mange kommuner er det imidlertid opfattelsen, at forældre i et interval umiddelbart over de 135.000 kr. ikke kan klare en takst på 35 pct. af udgifterne. For at hjælpe denne mellemindkomstgruppe har mange kommuner foretaget en »kunstig« sækning af 35 pct.-taksterne gennem et ekstraordinært tilskud. Det er ikke et tilskud, som har hjemmel i bistanndsloven; det ydes efter den såkaldte kommunalfuldmagt, der hviler på kommunalretlige principper. Dette betyder, at tilskuddet ikke må ydes efter sociale kriterier, men skal ydes med et fast beløb pr. plads. Kommunerne har derfor måttet ofre penge på at nedsætte betalingen for alle forældre for at hjælpe dem med mellemindkomsterne.

Jeg er enig i, at de gældende betalingsregler ikke er tidssvarende, og jeg har faktisk også været inde i mange overvejelser om, hvordan vi kan gøre dem bedre. Jeg må desværre nok skuffe forslagsstillerne i dag med, at jeg ikke uden videre kan tilslutte mig det forslag, de er kommet med. Efter forslaget skal der ikke røres ved bistanndslovens § 73, stk. 1, hvori det slås fast, at forældrene skal betale 35 pct. af udgifterne bortset fra ejendomsudgifter, og at kommunalbestyrelsen bestemmer, om de 35 pct. skal beregnes af